

CCLB
La Beneficència
Centre Cultural

Museu Valencià d'Etnologia

El **Museu Valencià d'Etnologia** és la institució creada per la Diputació de València per a la recuperació, l'estudi i la difusió dels elements patrimonials etnològics vinculats a la cultura popular valenciana. A la seu del Centre Cultural La Beneficència, el museu ofereix als seus visitants una Biblioteca-Centre de Documentació especialitzada amb importants fons bibliogràfics de temàtica antropològica, un arxiu fotogràfic, un arxiu de memòria oral i sales d'exposicions temporals i permanents.

A les seues **sales temporals**, el Museu Valencià d'Etnologia manté una intensa programació organitzada en cicles temàtics que permet aprofundir, amb la perspectiva de l'etnologia, sobre aspectes concrets de les cultures del món. Les sales d'**exposició permanent** -actualment en ampliació- mostren la part més representativa de la important col·lecció de cultura popular valenciana del museu i es dividixen en cinc àmbits geoculturals: la ciutat, l'horta, la marjal, el secà i la muntanya. A cadascun d'estos àmbits es representen i es reflexiona sobre aspectes clau de la cultura tradicional valenciana:

Centre Cultural La Beneficència

Corona, 36. 46003 València
963 883 565 (Informació)
963 883 566 (Cessió d'espais)
933 883 169 (Institució Alfons el Magnànim)

Museu de Prehistòria de València

www.museuprehistoriavalencia.es
963 883 565 (Informació)
963 883 579 (Concertació de visites)

Museu Valencià d'Etnologia

www.museuvalenciaetnologia.org
963 883 565 (Informació)
963 883 578 (Concertació de visites)

Dilluns tancat
Dimarts a diumenge de 10 a 20h.

Museu de Prehistòria

El **Museu de Prehistòria de València**, fundat el 1927, és una de les principals institucions valencianes dedicades a la investigació, conservació i difusió del patrimoni arqueològic. La seua exposició permanent, en constant renovació, presenta en les seues **vint sales** la més valuosa col·lecció de restes arqueològiques de les nostres terres. La seua visita, gràcies a recursos didàctics com ara audiovisuals, guies i altres elements interactius, permet realitzar un entretingut recorregut per la història valenciana, des dels orígens del ser humà fins a l'època romana i visigoda.

El **Servici d'Investigació Prehistòrica** duu endavant un programa d'excavacions arqueològiques, a més de diversos projectes d'investigació en col·laboració amb altres institucions científiques, que nodriren de recursos i continguts el museu.

La seua **Biblioteca** especialitzada dona servei de lectura en sala i informació bibliogràfica. Amb un fons que arriba als 62.000 volums monogràfics i els 1.400 títols de revista, ofereix una àmplia panoràmica de la història de la humanitat des dels seus orígens fins al final de l'època romana, una extensa biblioteca infantil i una filmoteca de temes arqueològics.

Sales Permanents. Les col·leccions que s'hi exposen s'organitzen en quatre àmbits:

En *Societats Prehistòriques* destaquen les primeres evidències de l'ocupació del nostre territori, com ara les restes humanes procedents de la Cova de Bolomor a Tavernes de Valldigna i la Cova Negra de Xàtiva o les plaquetes gravades i pintades de la Cova del Parpalló de Gandia; les sales dedicades al Neolític, amb la famosa col·lecció de vasos amb decoració cardial de la Cova de l'Or de Beniarres i la dedicada a l'Edat dels Metalls.

En *Cultura Ibèrica* destaca la millor col·lecció de fons exposats a la Península d'esta época, procedent de la Bastida de les Alcusses i la necròpoli del Corral de Saus de Moixent, i el Tossal de Sant Miquel de Lliria, entre d'altres; sense oblidar-nos-en del més extens conjunt de textos ibèrics escrits sobre plom.

Les sales dedicades al *Món Romà* compten amb el conegut mosaic sobre els orígens de Roma de la Font de Musa de Benifaïó i la magnífica escultura en bronze coneguda com l'Apol·lo de Pinedo.

La sala de la *Història dels Diners* exhibix monedes i bitllets a més de nombrosos objectes relacionats amb el concepte de diners. Hi destaquen les peces procedents de les ceques ibèriques d'Arse, Kili, Saitabi i Keli.

Diffusió i didàctica. El museu té un programa d'activitats que permet la constant renovació de la seua oferta. Les exposicions temporals i itinerants, a més dels congressos i les conferències, constitueixen una part fonamental de la seua programació anual. A més, el museu ofereix visites comentades per a diferents públics i tallers didàctics, dins i fora de la seua seu. La *Ruta dels Ibers*, un conjunt d'itineraris turístics per comarques d'interior, completa les seues propostes lúdiques i culturals.

«Para socorrer y extinguir á los mendigos [...] se les ha de adoctrinar en la teoría de su profesión, [...] para que en el decurso de un año ó 18 meses se ponga en estado de ganar la vida con el trabajo de sus manos.»

Això era el que calia fer, segons un informe del 1800, per detindre el rampant problema de la pobresa i la mendicitat. I esta és la idea motriu que explica els **orígens socials i arquitectònics** de la Casa de Beneficència. Una institució que va nàixer de la confluència de tres factors: la iniciativa del **general** Javier Elío de patrocinar, el 1815, la creació d'un establiment assistencial; la promulgació de la **Llei de Beneficència** de 1822 i, ja el 1835, la **desamortització** eclesiàstica propiciada per Mendizábal.

En origen, l'edifici de La Beneficència fou un convent d'**agustins**, fundat el 1520 i posteriorment ocupat per religiosos **franciscans**, dedicats a la veneració de la corona d'espines, que per això mateix el carrer es diu Corona. Un convent alçat en un context urbà una mica especial, ja que als voltants s'hi assentaven els tintorers, amb les males olors pròpies de la seua indústria, i els roters, que treballaven l'arbre del rotang per a fer bastons; i ben a prop estava també *la pobla de les fembres pecadrius o males dones*, un barri prostibulari, tancat per un mur i reglamentat pel mateix ajuntament, que no va desaparèixer fins ben

La botiga

El Centre disposa d'una botiga-llibreria on es poden trobar els catàlegs de les exposicions organitzades pels museus de Prehistòria i Etnologia i, en general, les publicacions de la Diputació de València i d'altres organismes oficials. També ofereix artesanía regional i reproduccions arqueològiques.

entrat el segle XVII. O siga que es tractava d'un territori urbà limítrof, especialment apte per a les missions urbanes pròpies d'ordes mendicants com els agustins o els frares menors o franciscans.

El 1873 es va **eixamplar i reformar** estructuralment el conjunt gràcies al projecte de Joaquín María Belda Ibáñez, en el qual s'oferien solucions arquitectòniques consonants amb les noves idees de control social i higienisme. Hi destacava, al projecte, i continua reeixint, la construcció de l'**Església** de la Beneficència, que va adoptar i adaptar una decoració eclèctica (elements neogrecs, neoromànics, etc.) d'**estil bizantí**, molt d'acord amb el nou art religiós promulgat des de França per Théophile Gautier i portat a la pràctica per Léon Vaudoyer a la catedral neobizantina de Marsella (1856-1893).

Els usos assistencials de la Casa de Beneficència s'estengueren durant poc més d'un segle: acabaren el 1981 i l'edifici es va destinar a la **funció cultural** que actualment l'identifica. A principis dels 90, els arquitectes Rafael Rivera i Mateo Signes elaboraren el projecte de rehabilitació de l'edifici, que inclou ara els museus de Prehistòria i d'Etnologia i la Institució Alfons el Magnànim. Els taulells dissenyats per Carmen Calvo decoren hui dia els sòcols dels patis en substitució dels anteriors, però s'hi mantenen aquells que encara recorden l'antic propòsit de l'edifici: *«Casa de Beneficència. Ocupa. Socorre»*.

Teatre infantil, tallers didàctics, concerts

A més de les col·leccions permanents i exposicions temporals dels museus, al Centre s'organitzen conferències, taules redones, presentacions de llibres i altres activitats culturals. Els caps de setmana estan dedicats als concerts de música clàssica i, molt especialment, al públic familiar i infantil, amb representacions teatrals i tallers.

la construcció dels espais, les formes d'hàbitat, l'organització del treball, els patrons de convivència. El discurs s'articula a partir de la connexió entre els **fons fotogràfics**, les col·leccions d'**objectes** i els fons de **memòria oral** del museu, en permanent ampliació gràcies a diversos treballs d'investigació.

Com a complement a la seua activitat expositiva, el Museu Valencià d'Etnologia organitza activitats diverses sota l'epígraf ETNO, com ara concerts de músiques del món i música tradicional valenciana (ETNOMÚSICA), cicles temàtics de cinema d'interés etnogràfic (ETNOCINE) o conferències d'antropologia sobre temes diversos (ETNOXERRADES).

Investigació i publicacions

El museu participa en diversos programes d'investigació sobre el patrimoni etnològic, col·laborant amb universitats i altres institucions dedicades a la investigació. A banda dels catàlegs associats a les exposicions, publica la Revista Valenciana d'Etnologia i dues col·leccions temàtiques de llibres: «Temes d'Etnografia Valenciana» i «Ethnos: Col·lecció Intercanvis».

Una part important de l'activitat de recuperació patrimonial i difusió del Museu Valencià d'Etnologia es realitza en l'**àmbit municipal de la província** de València, col·laborant en nombrosos projectes de musealització de patrimoni etnològic i assessorament tècnic als pobles, amb una important oferta d'exposicions itinerants. El museu ofereix **visites guiades** i **maletes didàctiques**, i també **tallers** adaptats al públic escolar.

Al Museu Valencià d'Etnologia trobarà un espai dinàmic de diàleg entre cultures, un espai per a divertir-se i aprendre més sobre un mateix i sobre els altres.

ALTRES SERVICIS

Cafeteria Restaurant

La Cafeteria Restaurant està completament integrada tant en l'edifici com en l'oferta cultural del Centre, com ho demostra el programa ETNOCUINA que realitza d'acord amb el Museu Valencià d'Etnologia. Proposa una cuina tradicional segons mercat, amb algun toc avantguardista. Ofereix menús diaris i concertats, carta i jornades gastronòmiques específiques sobre tradicions culinàries de diferents zones o països.

Cessió d'espais

Tant els seus patis com la magnífica sala d'actes Alfons el Magnànim estan oberts i disponibles per què qualsevol entitat, tant pública com privada, hi puga organitzar actes científics o culturals. Per a sol·licitar la cessió d'algun d'estos espais només cal omplir la documentació que es facilita en el centre mateix.